

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om ändring av mervärdesskattelagen samt lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att mervärdesskattelagen och lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen ändras till den del de gäller mervärdesbeskattningen av teletjänster. Enligt förslaget skall sådana teletjänster som sålts från utlandet till en köpare som har etablerat sig i Finland beskattas i Finland, med undantag av försäljning från en annan medlemsstat i Europeiska unionen till andra köpare än näringsidkare. Teletjänster som har sålts från Finland till utlandet skall i motsvarande utsträckning befrias från skatt. Teletjänster som sålts från utlandet till Åland skall enligt förslaget alltid beskattas i Finland, och försäljningen av teletjänster från Åland till utlandet skall befrias från skatt.

Stadgandena i mervärdesskattelagen angående genomförandet av skattefriheten för motorfordon som sålts till främmande makters diplomatiska beskickningar, diplomater och Europeiska gemenskapernas institutioner i Finland föreslås bli ändrat. Skattefriheten föreslås bli ändrad på så sätt att man övergår från förfarandet med återbäring för i förvärv inkluderad skatt till skattefri försäljning. Dessutom föreslås att om begränsningar för överlåtelse till någon annan av motorfordon som köpts skattefritt för nämnda ändamål i

Finland eller en annan medlemsstat skall stadgas i mervärdesskattelagen.

Försäljning av varor och tjänster till personalen vid en institution inom Europeiska gemenskaperna som är placerad i en annan Europeiska unionens medlemsstat föreslås bli befriad från skatt enligt samma förutsättningar som skattefrihet beviljas i placeringsstaten. Skattefriheten skall tillämpas retroaktivt från och med 1995.

Den särskilda lagen gällande Åland föreslås bli ändrad när det gäller bestämmelserna om det tidmässiga hänförandet av avdraget på införsel. Vid införsel mellan Åland och övriga Finland samt från övriga Europeiska unionens medlemsstater till Åland än Finland skall avdraget under vissa förutsättningar kunna hänföras till importmånaden i stället för till förtullningsmånaden. Ändringen skall tillämpas retroaktivt från och med mars 1997.

Dessutom skall de bestämmelser som gäller överlåtelseplatsen i fråga om immateriella tjänster enligt den särskilda lagen för Åland samt vissa bestämmelser som gäller återbäring av skatt ändras.

Lagarna avses träda i kraft vid ingången av juli 1997.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Teletjänster

1.1. Inledning

Kommissionen gav den 29 januari 1997 ett förslag till rådets direktiv om ändring av rå-

dets direktiv om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättnings-skatter -Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (77/388/EEG), nedan det sjätte mervärdesskattedirektivet, till den del det gäller det mervärdesskat-

tesystem som tillämpas på teletjänster (KOM (97) 4 slutlig).

Syftet med direktivförslaget är att eliminera de snedvridningar inom konkurrensen som föranletts av den tekniska utvecklingen inom telesektorn och de nuvarande stadgandena i mervärdesskattelagen (1501/1993) mellan sådana utövare av televerksamhet som har etablerat sig utanför gemenskapen och sådana som har etablerat sig inom gemenskapen, samt förlusterna av skatteintäkter inom gemenskapen. De nuvarande mervärdesskattestadgandena leder till att teleföretag som har etablerat sig utanför gemenskapen kan sälja teletjänster skattefritt till gemenskapen, medan mervärdesskatt ingår i de teleföretags priser som har etablerat sig inom gemenskapen.

Eftersom direktivändringen kan träda i kraft tidigast vid ingången av 1999, har alla medlemsstater i Europeiska unionen (EU) med stöd av artikel 27 i det sjätte mervärdesskattedirektivet ansökt om tillstånd att temporärt avvika från det stadgande gällande beskattningsort som för närvarande tillämpas på teletjänster tills direktivändringen träder i kraft. Tillstånd att tillämpa en åtgärd avvikande från artikel 9 i det sjätte mervärdesskattedirektivet gavs alla medlemsstater med samma innehåll genom rådets beslut nr 97/200/EG—97/214/EG av den 17 mars 1997.

Syftet med den dispens alla medlemsstater i EU gemensamt ansökt om är att omedelbart avskaffa de ovan nämnda snedvridningarna inom konkurrensen och förlusterna av skatteintäkter inom gemenskapen. Dispensen gäller även handeln mellan medlemsstaterna i och med att det inom gränserna för vad det sjätte mervärdesskattedirektivet möjliggör ställer köp av teletjänster av säljare som etablerat sig inom gemenskapen och utanför gemenskapen i samma ställning i fråga om beskattningsförfarandet. Dispensen gäller från ingången av 1997 till utgången av 1999 eller till ett tidigare datum då direktivet träder i kraft. Enligt ett uttalande som antecknats i protokollet i samband med rådsbehandlingen av dispensen strävar medlemsstaterna efter att få den reglering som avses i dispensen införd i den nationella lagstiftningen före den 1 juli 1997.

1.2. Nuläge

Enligt gällande mervärdesskattelagstiftning

bestäms beskattningsorten för teletjänster på grundval av den allmänna bestämmelse som gäller det land där tjänsterna anses ha sålts. En teletjänst har således enligt 64 § mervärdesskattelagen sålts i Finland, om den överlåts från ett här i landet befintligt fast driftställe. Om teletjänsten inte överlåts från ett fast driftställe beskattas en sådan försäljning i Finland när säljaren har sin hemort i Finland. Bestämmelsen motsvarar artikel 9.1 i det sjätte mervärdesskattedirektivet.

Teleföretag som har etablerat sig utanför gemenskapen kan för närvarande erbjuda tjänster i Finland utan att ha ett fast driftställe här, varvid de teletjänster som köpare i konsumentställning skaffar av dessa blir obeskattade i Finland. I dylika fall är det förmånligare för såväl privatpersoner som t.ex. sådana näringsidkare som banker och försäkringsanstalter, vilka inte har rätt att dra av skatt på köp till fullt belopp, att köpa teletjänster av teleföretag som har etablerat sig utanför gemenskapen än av sådana som etablerat sig i Finland. Dessutom leder den bestämmelse om försäljningsland som numera tillämpas på teletjänster till att i tjänster som en i Finland etablerad televerksamhetsutövare har sålt till en utländsk kund alltid ingår i Finland uppbyren mervärdesskatt.

Den gällande mervärdesskattelagstiftningen möjliggör således inte att alla teletjänster som konsumeras i Finland beskattas. Därtill leder den nuvarande mervärdesskattemässiga behandlingen till konkurrensolägenheter för i Finland etablerade televerksamhetsutövare både på den finska och den utländska marknaden. För närvarande är marknadsandelen av de teletjänster som sålts i Finland för de teleföretag som har etablerat sig utanför gemenskapen dock rätt liten. Likaså är antalet teletjänster som i Finland etablerade teleföretag säljer utanför gemenskapen till andra än andra teleföretag numera rätt litet. Det är emellertid möjligt att situationen ändras i framtiden.

1.3. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

För att beskattningen av den konsumtion av teletjänster som sker i Finland skall tryggas samt för att de ovan nämnda snedvridningarna inom konkurrensen skall avskaffas föreslås att mervärdesskattelagens bestämmelser om försäljningsland skall ändras så

att beskattningsorten i fråga om teletjänster i enlighet med den dispens som rådet beviljat i regel fastställs på grundval av den stat där köparen är etablerad. Ett genomförande i Finland av den reglering som avses i den dispens som alla medlemsstaterna i EU har fått är motiverat i synnerhet för att de olika bestämmelser om överlåtelseplats som medlemsstaterna tillämpar skulle leda till dubbelbeskattning och uppkomsten av situationer av skattefrihet inom gemenskapen.

I propositionen föreslås att försäljningslandet i fråga om teletjänster i regel skall fastställas på samma sätt som överlåtelseplatsen för sådana immateriella tjänster som avses i 68 § mervärdesskattelagen. En teletjänst som överlåtit utanför gemenskapen eller från en annan medlemsstat till ett fast driftställe som köparen som är näringsidkare har i Finland föreslås således alltid vara skattepliktig i Finland, och köparen skall vara skattskyldig för denna försäljning. Försäljning av teletjänster till andra än näringsidkare skall i handeln mellan medlemsstaterna ytterligare beskattas i enlighet med den allmänna bestämmelse som gäller försäljningslandet i fråga om tjänster i den medlemsstat där säljaren har sitt fasta driftställe eller sin hemort. Med avvikelse från den skattemässiga behandlingen av immateriella tjänster skulle en utanför gemenskapen etablerad säljares försäljning till Finland till andra än näringsidkare bli skattepliktig i Finland för att principen för konsumtionsland skall genomföras. Skattskyldig blir i fråga om försäljning till privatpersoner säljaren, som i detta fall måste registrera sig i Finland. Teletjänster som en i Finland etablerad säljare sålt till en i utlandet etablerad kund skulle befrias från skatt med undantag av teletjänster som sålts till en annan medlemsstat till andra än näringsidkare. Bestämmelser om teletjänsterna skall tas in i den 68 a § som föreslås bli fogad till mervärdesskattelagen.

I mervärdesskattelagen skall enligt förslaget tas in den definition av teletjänst som ingår i rådets dispensbeslut. Enligt definitionen avses med teletjänst främst tjänster för sändande av olika telemeddelanden, inte däremot det innehåll som sänds. Definitionen motsvarar den definition av teletjänst som internationellt har godkänts i Melbournekonventionen.

Därtill föreslås att stadganden om skattefrihet i 71 § 7 punkten i mervärdesskattelagen skall upphävas. Den föreslagna 68 a §

skall tillämpas på de i sagda punkt avsedda tjänster gällande internationell teletrafik som säljs från Finland till företag eller samfund som utövar televerksamhet utomlands. Den skattefrihet som nämns i punkten behöver inte bevaras när den föreslagna lagändringen genomförs, eftersom den mervärdesskatt som uppbärs på teletjänst prestationer mellan televerksamhetsutövare inte längre medför någon finansieringskostnad för dessa.

Ändringarna i enlighet med dispensen förutsätter också att lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen (1266/1996), nedan den särskilda lagen gällande Åland, ändras så att Ålands ställning som ett område utanför gemenskapens skatteområde beaktas.

Det föreslås att samma regler skall tillämpas på försäljningen av teletjänster mellan Åland och länder utanför gemenskapen eller andra medlemsstater i EU än Finland som på handeln mellan det övriga Finland och tredje länder. Försäljningen av teletjänster till köpare som etablerat sig utomlands skall befrias från skatt, och på motsvarande sätt skall teletjänster som ett teleföretag som etablerat sig utomlands sålt till en köpare som etablerat sig på Åland beskattas i Finland. Om en köpare som etablerat sig på Åland är näringsidkare eller samfund föreslås köparen vara skattskyldig. Om köparen är en privatperson skall den utländska säljaren vara skattskyldig, och därför måste säljaren registrera sig i Finland.

Dispensen förutsätter inte några ändringar i försäljningen av teletjänster mellan Åland och det övriga Finland. I detta hänseende skall samma regler fortfarande tillämpas som på intern försäljning i Finland.

2. Skattefria förvärv av beskickningar, diplomater samt Europeiska gemenskapernas institutioner och deras personal

2.1. Motorfordon

Till främmande maktens diplomatiska och andra beskickningar med samma status, diplomatiska representanter och utsända konsulter i Finland återbärs under vissa förutsättningar och på ansökan i efterskott den skatt som ingår i priset på varor och tjänster som köpts i Finland. Återbäringsförfarandet tillämpas också på förvärv som tas i officiella

användning till sådana institutioner inom Europeiska gemenskaperna som är placerade i Finland. Motsvarande förvärv är skattefria när de importerats och när de förvärvas i en annan medlemsstat.

Bestämmelserna om återbäringsrätten ingår när det gäller diplomatförvärv i mervärdesskattelagens 127 och 128 § och när det gäller förvärv till institutioner inom Europeiska gemenskaperna i 129 §. Bestämmelser om skattefri import ingår i 94 § 1 mom. 20 och 22 punkten i lagen samt bestämmelser om skattefrihet för gemenskapsinternt förvärv i 26 c § 3 mom. 2 punkten och 72 f § 1 punkten samt i artikel 15.10 i sjätte mervärdesskattedirektivet.

Finska bilhandlare och diplomater har ansett att det nuvarande återbäringsystemet diskriminerar bilar som producerats inom gemenskapen och finska säljare och är onödigt komplicerat. I länder utanför gemenskapen kan bilar förvärvas direkt och skattefritt för diplomatbruk via en finsk bilaffär på så sätt att bilen säljs i frilager och importerats i diplomatens namn skattefritt till landet. Från en annan medlemsstat kan bilar däremot inte förvärvas på motsvarande sätt, utan bilaffären säljer dessa bilar till skattebelagt pris och diplomaten ansöker i efterskott om återbärning av skatten med hjälp av återbäringsförfarandet. Detta gynnar utländska bilhandlare, eftersom en diplomat kan köpa en sådan bil direkt och skattefritt hos en bilhandlare i en annan medlemsstat. Det har också ansetts att återbäringsförfarandet är komplicerat och medför extra kostnader. Det har ytterligare anförts att bilar som sålts till diplomater enligt 22 § bilskattelagen (1482/1994) i alla ovan nämnda situationer är direkt fria från bilskatt. De ovan beskrivna problemen gäller också bilar som institutioner inom Europeiska gemenskaperna förvärvar i Finland.

För att avlägsna de olägenheter för konkurrens som återbäringsförfarandet orsakar finska bilhandlare och för att förenkla förfarandet föreslås att återbäringsförfarandet upphävs när det gäller motorfordon och att man övergår till skattefrihet för försäljning som sker under motsvarande förutsättningar. Skattefriheten skall utvidgas till att gälla också bilar som beskickningarnas administrativa och tekniska personal med utländskt medborgarskap köper i Finland under motsvarande förutsättningar som i fråga om importerade bilar. Skattefriheten skall härvid

endast gälla bilar som medlemmar av den administrativa och tekniska personalen förvärvar när de installerar sig i Finland.

Dessutom skall begränsningar gällande överlåtelse av motorfordon som köpts i Finland eller en annan medlemsstat tas in i lagen. Dessa skall motsvara bestämmelserna om begränsningar som gäller importerade bilar samt begränsningar enligt bilskattelagen. Ett motorfordon skall inte kunna överlåtas skattefritt till någon annan person än en till motsvarande skattefritt förvärv berättigad person innan tre år har förflutit från den dag då bilen registrerades.

2.2. Övriga förvärv

Enligt 72 d § 3 mom. i den gällande mervärdesskattelagen betalas inte skatt på försäljning av varor och tjänster till en institution inom Europeiska gemenskaperna som är placerad i en annan medlemsstat under samma förutsättningar som skattefrihet beviljas i den stat där institutionen är placerad. Placeringsstaterna för sådana institutioner har beviljat också personalen vid institutionerna rätt till skattefria förvärv. På grund av neutralitetsskäl föreslås stadgandet bli ändrat så att det skall gälla också överlåtelser i Finland till personalen vid en institution inom Europeiska gemenskaperna som är belägen i en annan medlemsstat. Dessa förvärv skall bli befriade från skatt i samma utsträckning som motsvarande förvärv är befriade från skatt i den stat där institutionen är belägen.

Enligt en uppfattning som framförts inom kommissionen är en medlemsstat skyldig att bevilja skattefrihet för förvärv som görs av de anställda vid institutioner inom Europeiska gemenskaperna på grundval av protokollet om immunitet och privilegier för Europeiska gemenskaperna. Juridisk förpliktande natur av det nämnda protokollet är dock beroende av tolkning i detta hänseende. För tydlighetens skull föreslås dock att skattefriheten skall tillämpas från och med början av Finlands medlemskap i EU dvs. från och med 1995.

3. Tidpunkten för avdrag vid införsel i anslutning till Åland

I 22 § i den särskilda lagen gällande Åland ingår en specialbestämmelse om betalningen av skatt på varor som införts från landskapet Åland till en annan del av landet

eller från en annan del av landet eller från en annan medlemsstat i EU till landskapet. Enligt bestämmelsen skall en till periodförtullning berättigad, hos tullverket registrerad kund lämna anmälan och betala mervärdesskatten för varor som införts under en kalendermånad senast den 15 dagen den andra månaden efter kalendermånaden.

Den ovan nämnda bestämmelsen togs in i den särskilda lagen i samband med riksdagsbehandlingen. Syftet med bestämmelsen är att av praktiska skäl göra det möjligt att redovisa skatt vid införsel mellan Åland och övriga Finland vid samma tidpunkt som mervärdesskattningen i övriga Finland. Av neutralitetsskäl utsträcktes förlängningen av redovisningstiden för skatten till att omfatta också införsel till Åland från andra medlemsstater.

Enligt 141 § 4 mom. mervärdesskattelagen skall avdrag för skatt på införsel av varor hänföras till den kalendermånad under vilken en importerad vara har förtullats. Med förtullning avses den tidpunkt då förtullningsbeslutet fattas. Bestämmelsen tillämpas förutom på införsel i anslutning till Åland, också på införsel till övriga Finland från länder utanför gemenskapen.

Tillämpningen av ovan nämnda bestämmelse om det tidsmässiga hänförandet av skatt på införsel mellan Åland och övriga Finland orsakar problem för företag, eftersom den skatt som betalas för införsel kan dras av först för tullningsmånaden. Detta medför en finansieringskostnad som inte fanns innan den fiskala gränsen (skattegränsen) infördes. Dessutom försvårar regleringen tillämpningen av de flexibla förfarandena som har utvecklats i anslutning till den åländska handeln. Den förlängning av anmälnings- och betalningstiden för skatten på införsel som genomfördes av riksdagen avskaffade inte problemen, fastän målet tydligen var en situation där avdraget för införsel skulle ha hänförts till samma månad som skatten på införseln.

För att minska de finansieringskostnader som den fiskala gränsen mellan Åland och övriga Finland orsakar företagen, och för att möjliggöra de flexibla förfarandena för gränsbeskattning föreslås att avdragen för införsel mellan Åland och övriga Finland hänförs redan till den kalendermånad, under vilken skyldigheten att betala skatt på den införda varan har inträtt. Skatten kan i så fall dras av redan för importmånaden. På

motsvarande sätt som förlängningen av anmälnings- och betalningstiden för skatten skall detta gälla endast de av tullverkets registrerade kunder som enligt tullagstiftningen är berättigade till periodförtullning.

På grund av neutraliteten skall den ovan föreslagna ändringen också gälla införsel från andra medlemsstater i EU än Finland till Åland. När det gäller införsel till Åland från länder utanför gemenskapen kommer tidpunkten för avdraget fortsättningsvis att vara förtullningsmånaden.

Enligt artikel 10.3 och artikel 17.1 i det sjätte mervärdesskattedirektivet inträder avdragsrätten för import vid införseln. Enligt artikel 18 verkställs avdragsrätten den skatteperiod under vilken avdragsrätten har inträtt. Verkställigheten av avdragsrätten förutsätter enligt artikelns 2 punkt dessutom att den skattskyldige innehar en importhandling som bl.a. anger skatteuttaget eller beräkningsgrunden för detta.

Den föreslagna ändringen av tidpunkten för avdraget ser ut att strida mot formuleringen i direktivets artikel 18.2, eftersom importören under importmånaden inte innehar en handling med uppgifter om skatteuttaget eller beräkningsgrunden. Men med beaktande av direktivets artikel 23.2, som gör det möjligt att överföra hela fastställandet av skatten till beskattningen i hemlandet, varvid en motsvarande importhandling överhuvudtaget kanske inte finns, den föreslagna ändringen torde inte strida i sak mot gemenskapslagstiftningen.

Det föreslås att ändringen av tidpunkten för avdraget tillämpas från och med ingången av mars 1997, då bestämmelserna om den fiskala gränsen trädde i kraft. Förfarandet kan på så sätt tillämpas första gången redan på införsel som ägt rum i mars.

4. Övriga ändringar

Det föreslås att bestämmelserna i den särskilda lagen gällande Åland skall ändras till vissa delar. Bestämmelserna om överlåtelseplats skall ändras så, att då ett företag som etablerat sig utanför gemenskapen säljer immateriella tjänster till en köpare som etablerat sig på Åland och som inte är näringsidkare skall försäljningslandet fastställas på grundval av säljarens fasta driftställe eller hemort på motsvarande sätt som då det är fråga om en köpare på fastlandet. Dessutom skall bestämmelserna gällande återbäring av

skatt som anknyter till försäljning av finansierings- och försäkringstjänster ändras så, att rätten till återbäring inte tillämpas i sådana situationer då köparen är en näringsidkare som etablerat sig i en annan medlemsstat.

5. Propositionens verkningar

5.1. Ekonomiska verkningar

Beskattningen av sådana teletjänster som sålts till Finland av företag som etablerat sig utanför gemenskapen beräknas öka skatteintäkterna i ringa utsträckning. På motsvarande sätt minskar skatteintäkterna något till följd av befrielsen från skatt i fråga om teletjänster som televerksamhetsutövare som etablerat sig i Finland sålt till konsumenter utanför gemenskapen.

En tidigareläggning av tidpunkten för avdraget för införsel när det gäller handeln mellan Åland och övriga Finland minskar företagets finansieringskostnader med ca 1—2 miljoner mark, eftersom den i införseln inkluderade skatten inte längre behöver finansieras under tiden från det att skatten betalas till att avdragsrätten verkställs. Statens ränteintäkter minskar i motsvarande grad. Att redovisningstidpunkten infaller senare innebär dessutom att den sammanlagda årliga skatteintäkten minskar med ca 30 miljoner det år då ändringen genomförs, dvs. att minskningen är en engångsföreteelse. De ovan nämnda verkningarna innebär att statens skatteintäkter och den årliga sammanlagda skatteintäkten i handeln mellan Åland och övriga Finland kommer att vara desamma som före den fiskala gränsen.

Tidigareläggningen av tidpunkten för avdraget när det gäller handeln mellan Åland och andra medlemsstater minskar företagets finansieringskostnader i motsvarande grad och statens ränteintäkter med 0,5 milj. mk. Att redovisningstidpunkten infaller senare minskar dessutom den årliga sammanlagda skatteintäkten med ca 5 milj. mk det år då ändringen genomförs, dvs. minskningen är en engångsföreteelse.

De övriga föreslagna ändringarna har inga betydande ekonomiska verkningar.

5.2. Administrativa verkningar

Registrering av som skattskyldiga företag

som utövar televerksamhet och är etablerade utanför gemenskapen i Finland i fråga om försäljning till privatpersoner skulle öka skatteförvaltningens uppgifter i någon mån. Dessutom borde sådana näringsidkare och samfund som numera inte är skattskyldiga registrera sig som skattskyldiga i fråga om teletjänster som de köpt av företag som etablerat sig utomlands. Detta skulle i ringa utsträckning medföra ökade administrativa kostnader för näringsidkarna och samfunden i fråga samt för skatteförvaltningen. Å andra sidan skulle förfarandet bli enklare för skattskyldiga näringsidkare, eftersom det inte längre vore nödvändigt för dem att tillgripa återbäringsförfarandet för att få tillbaka den mervärdesskatt som ingår i priset på sådana teletjänster som de köpt utomlands.

Slopandet av förfarandet med återbäring av den skatt som ingår i förvärvet av motorfordon som sålts till främmande makters diplomatiska beskickningar, diplomater och institutioner inom Europeiska gemenskaperna och övergången till skattefri försäljning under motsvarande förutsättningar lättar något på de administrativa förfarandena.

6. Beredningen av ärendet

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid finansministeriet. Företrädare för telebranschen samt Ålands landskapsstyrelse har hörts vid beredningen av ärendet.

7. Samband med internationella fördrag och förpliktelser

Propositionen som gäller teletjänster grundar sig på rådets dispens enligt artikel 27 i det sjätte mervärdesskattedirektivet. Dispensen berättigar Finland att tillämpa från direktivet avvikande bestämmelser på teletjänster. Rådets beslut ålägger inte rättsligt Finland att ändra den nationella lagstiftningen. Eftersom en ogenomförd reglering enligt dispensen i någon medlemsstat i EU skulle leda till att teletjänster dubbelbeskattas och lämnas obeskattade i den gemenskapsinterna handeln, antecknades i samband med rådsbehandlingen i protokollet ett uttalande, enligt vilket medlemsstaterna uppger att de förbinder sig att införa regleringen enligt dispensen i den nationella lagstiftningen senast den 1 juli 1997.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslagen

1.1. Mervärdesskattelagen

1 §. Hänvisningen i 4 mom. skall ändras. I fråga om lönebegreppet hänvisas till 13 § i den nya lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) i stället för till 4 § i den gamla lagen om förskottsuppbörd (418/1959).

68 a §. Enligt artikel 1 i dispensen som avses i artikel 27 i det sjätte mervärdesskattedirektivet kan Finland med avvikelse från artikel 9.1 i det sjätte mervärdesskattedirektivet tillämpa artikel 9.2 e på överlåtelse av teletjänster. Enligt artikel 9.2 e är den plats där en tjänst utförs åt en mottagare som etablerat sig utanför gemenskapen, eller åt en skattskyldig person som etablerat sig i gemenskapen men i ett annat land än den som utför tjänsten, hemort för mottagarens rörelse eller placeringsort för ett sådant fast driftställe till vilket tjänsten överläts. Då dessa saknas är den plats där tjänsten utförs mottagarens hemort eller permanenta bostadsort.

I dispensen förutsätts dessutom att då en medlemsstat i EU tillämpar artikel 9.2 e i det sjätte mervärdesskattedirektivet på teletjänster skall den i fråga om teletjänsterna utnyttja även den i artikel 9.3 b nämnda möjligheten att beskatta sådan faktisk konsumtion som sker i medlemsstaten. Enligt artikel 9.3 b kan en medlemsstat för att undvika att tjänster som avses i artikel 9.2 e beskattas dubbelt, att de lämnas obeskattade eller att konkurrensen blir snedvriden betrakta den plats där tjänsten har utförts enligt artikeln utanför gemenskapen såsom en plats som befinner sig på medlemsstatens område, om den faktiska användningen eller det faktiska utnyttjandet av tjänsten sker på medlemsstatens område.

Det föreslås att till lagen fogas en ny 68 a §, i vilken bestäms om försäljningslandet i fråga om teletjänster.

Enligt paragrafens 1 mom. skall på försäljning av teletjänster i huvudsak tillämpas lagens 68 §, som gäller försäljningslandet i fråga om immateriella tjänster. Försäljningen av en teletjänst utförd av en säljare som etablerat sig utomlands till en näringsidkare till ett fast driftställe i Finland skall enligt förslaget med avvikelse från nuvarande praxis beskattas i Finland. Om teletjänsten

inte överläts till något fast driftställe, anses försäljningen ske i Finland då köparen har sin hemort här. Enligt lagens 9 § skall köparen som är en näringsidkare vara skattskyldig i stället för säljaren, och därför skulle en säljare som etablerat sig utomlands inte behöva registrera sig i Finland skattskyldig. Förfarandet vore administrativt enkelt också såtillvida att köparen som är näringsidkare inte längre skulle vara tvungen att genom ett återbäringsförfarande ansöka om att få tillbaka den skatt som ingår i köpet från den stat där säljaren är etablerad.

På grundval av den tredje meningen i 68 § 1 mom. skulle försäljning som sker till andra än näringsidkare i handeln mellan medlemsstaterna i EU fortfarande beskattas enligt den allmänna bestämmelse som gäller försäljningslandet i fråga om tjänster i den stat där säljaren har sitt fasta driftställe eller sin hemort.

Genomförande av regleringen enligt artikel 9.3 b i det sjätte mervärdesskattedirektivet förutsätter i princip att det bestäms att en teletjänst som utförts av en säljare som etablerat sig utanför gemenskapen alltid blir skattepliktig då teletjänsten faktiskt konsumeras på finskt territorium och köparen är någon annan än en näringsidkare. I fråga om de flesta teletjänster är det redan problematiskt att fastställa en viss stat som konsumtionsland, eftersom telekommunikationsparter som befinner sig i olika stater utnyttjar samma teletjänst. Dessutom har den tekniska utvecklingen i fråga om t.ex. telefontrafiken gjort det möjligt att en kund kan utnyttja de tjänster en teletjänstsäljare erbjuder även då han tillfälligt vistas utomlands. Säljaren har då svårt att i praktiken skilja åt de tjänster som kunden konsumerar i olika stater.

På ovan nämnda grunder och med tanke på en administrativt enkel lösning föreslås att den faktiska konsumtionen av sådana teletjänster som en säljare som etablerat sig utanför gemenskapen utfört åt andra än näringsidkare skall anses ha skett i Finland, om köparen har ett fast driftställe i Finland till vilket tjänsten överläts eller, om tjänsten inte överläts till ett fast driftställe, köparen har sin hemort här. Med fast driftställe avses i fråga om en juridisk person som inte är näringsidkare ett ställe för utövande av verksamhet vilket motsvarar ett fast driftställe för en näringsidkares rörelse. En fysisk per-

sons hemort skall anses vara i Finland då han är bosatt här och inte fortlöpande vistas utomlands. En bestämmelse i enlighet med artikel 9.3 b i det sjätte mervärdesskattedirektivet tas in i paragrafens 2 mom. Bestämmelsen utgör ett undantag från den tredje meningen i 68 § 1 mom.

Enligt lagens 9 § skall en i paragrafens 2 mom. avsedd säljare som etablerat sig utomlands vara skattskyldig i Finland för försäljning av sådana teletjänster som han har utfört åt en privatperson. En dylik säljare vore således skyldig att i fråga om sådan försäljning registrera sig i Finland. Omvänd skattskyldighet tillämpas emellertid på försäljning av teletjänster då köparen är en juridisk person som inte är näringsidkare.

Försäljningen av teletjänster från Finland till näringsidkare som är etablerat sig utomlands och även till andra köpare som etablerat sig utanför gemenskapen skall befrias från skatt på grundval av 1 mom. Försäljning till andra köpare än näringsidkare som etablerat sig i andra medlemsstater skall i likhet med nuvarande praxis beskattas i Finland på grundval av 64 §.

I paragrafens 3 mom. skall ingå en definition av begreppet teletjänst. Med teletjänst avses en tjänst som avser förmedling, sändning och mottagning av signaler, text- eller bildmeddelanden, ljudmeddelanden eller data med elektromagnetiska metoder samt beviljande eller överföring av rätten att använda en dylik förmedlings-, sändnings- eller mottagningskapasitet. Definitionen motsvarar den definition som använts i dispensen och grundar sig på Melbournekonventionen.

Såsom försäljning av teletjänster betraktas utöver vanliga telefon- och teletrafiktjänster bl.a. överlåtelse av telenät eller motsvarande konstruktioner, såsom rätten att använda kablar och satelliter för förmedling av telemeddelanden samt erbjudande av internetförbindelser och förbindelser för elektronisk post. Tjänster som har överlåtits med utnyttjande av den egentliga teletjänsten, t.ex. överlåtelse av data, ingår inte i definitionen av teletjänst. Sändning av radio- och TV-program stannar utanför definitionen av teletjänst, med undantag av enbart den tekniska överföringen av program med hjälp av elektromagnetiska metoder.

71 §. Enligt paragrafens 7 punkt är försäljning av teletjänster i samband med internationell teletrafik till ett företag eller en sammanlutning som bedriver televerksamhet i

utlandet skattefritt. Skattefriheten gäller ersättningar i internationell trafik som en i Finland etablerad televerksamhetsutövare uppstår av en utländsk televerksamhetsutövare för användningen av hans telenät eller förmedlingen av samtal. Bestämmelsen gör det möjligt att en televerksamhetsutövare som befinner sig utomlands inte i Finland behöver anhänga om i 122 § avsedd återbäring för att eliminera den skatt som inkluderas i hans anskaffningar.

De tjänster som avses i paragrafens 7 punkt skall vara sådana teletjänster som avses i den föreslagna nya 68 a §. Det föreslås att beskattningen av dessa tjänster ändras så att försäljningen av dem alltid sker i den stat där köparen är etablerad och den näringsidkare som är köpare är skattskyldig i stället för säljaren. De finska teleinrättningarna kunde således på grundval av 68 a § debitera utländska teleinrättningar för ovan nämnda tjänster utan finsk skatt. På motsvarande sätt måste de finska teleinrättningarna betala finsk skatt på tjänster som de köpt av utländska teleinrättningar. Eftersom teleinrättningarna samtidigt kan dra av den skatt de betalt, blir skatten trots allt inte en kostnad för dem.

Det är onödigt att bibehålla bestämmelsen om skattefrihet för överlåtelse av televerksamhetsutövarnas ömsesidiga teletjänster, då en ändring enligt den föreslagna 68 a § genomförs. På grund av detta och eftersom den nämnda bestämmelsen om skattefrihet delvis strider mot den tolkningspraxis som godkänts i gemenskapen föreslås den bli slopad.

Den gällande lagens 72 e § 4 mom. flyttas till 71 § och blir en ny punkt 10, varvid den nuvarande 10 punkten blir punkt 11.

72 d §. Enligt den gällande lagens 72 d § 3 mom. betalas inte skatt på försäljning av varor och tjänster till en institution inom Europeiska gemenskaperna som är placerad i en annan medlemsstat under samma förutsättningar som skattefrihet beviljas i placeringsstaten. Bestämmelsen ändras så att den gäller också personalen vid en institution som är placerad i en annan medlemsstat.

Minimibeloppet av varans eller tjänstens skattebelagda pris och de övriga förutsättningarna för skattefriheten bestäms enligt lagstiftningen i placeringsstaten. Köparen skall ge säljaren en på behörigt sätt ifylld blankett som är försedd med en anteckning om att den är godkänd av en behörig enhet

inom Europeiska gemenskaperna. En bestämmelse om detta skall ingå i mervärdesskatteförordningens 9 §.

72 e §. I paragrafen tas in nya bestämmelser om skattefri försäljning av motorfordon till främmande makters diplomatiska beskickningar i Finland och personalen vid dem samt till institutioner inom Europeiska gemenskaperna. Dessutom bestäms i paragrafen om begränsning av överlåtelse av fordon som förvärvats i Finland eller i en annan medlemsstat. Paragrafens nuvarande 4 mom. flyttas och blir punkt 10 i 71 §.

Bestämmelser om förutsättningarna för skattefri försäljning skall ingå i 1 mom. Skatt skall inte betalas på försäljning av motorfordon, om köparen har rätt att med stöd av 94 § 1 mom. 20 punkten att skattefritt importera ett motsvarande fordon. Skattefriheten gäller sålunda försäljning till främmande makters diplomatiska och andra beskickningar med samma status, till utsända konsulers byråer, till diplomatiska representanter och till utsända konsulter i Finland.

Skattefriheten skall också gälla försäljning av fordon till medlemmar av beskickningarnas administrativa och tekniska personal som har utländskt medborgarskap, samt till familjemedlemmar som hör till deras hushåll, om de förvärfvar bilen för privat bruk när de installerar sig i Finland. Tidigare har administrativ och teknisk personal kunnat förvärva en ny bil skattefritt endast genom att importera den från ett land utanför gemenskapen, eller genom att förvärva den genom en bilhandlare i en annan medlemsstat. Däremot har det inte varit möjligt för dem att köpa en bil till skattefritt pris i Finland, och återbäringsförfarandet gäller inte heller dem. Enligt 1 mom. kan denna personal i samband med flyttning förvärva en ny bil till skattefritt pris också i Finland. Som installeringstid i Finland räknas i allmänhet sex månader från den dag då personen anländer till Finland.

Skatt skall inte betalas på försäljning av motorfordon, om köparen är berättigad till den återbärning som nämns i 129 § 1 mom. Det innebär att försäljning av motorfordon till en institution inom Europeiska gemenskaperna som är placerad i Finland skall vara skattefri.

För att påvisa skattefri försäljning skall köparen ge säljaren ett av utrikesministeriet styrkt intyg över att köparen är berättigad till skattefritt förvärv. Som intyg används

samma intyg som för import. När köparen är en institution inom Europeiska gemenskaperna som är placerad i Finland, ges intyget över att förutsättningarna för skattefrihet föreligger av institutionen. Bestämmelser om detta skall ingå i mervärdesskatteförordningens 9 §.

Bestämmelser om begränsningarna av överlåtelse av fordon skall ingå i 2 mom. De skall motsvara de begränsningar i 22 § bilskattelagen och 10 § tullagen som gäller importerade fordon. Fordon skall inte kunna skattefritt överlåtas till andra än till motsvarande skattefritt förvärv berättigade personer innan tre år har förflutit sedan fordonet registrerades för ifrågavarande ändamål. Köparen skall i skatt betala det belopp som säljaren med stöd av 1 mom. har befriats från. Om köparen flyttar från Finland innan den föreskrivna tiden på tre år har gått ut och här säljer ett fordon som varit i hans bruk, skall han inte betala hela skatten, utan 1/36 för varje hel eller ofullständig månad som återstår av tiden.

Enligt paragrafens 3 mom. skall begränsningarna av överlåtelse av skattefritt fordon tillämpas också på fordon vars gemenskapssinternas förvärv har varit skattefritt. Skatten bestäms i så fall enligt den skatt som köparen i samband med förvärvet har befriats från.

Tullverket sköter debiteringen av bilskatten och mervärdesskatten i de situationer som avses i 22 § bilskattelagen. Tullverket sköter också debiteringen av mervärdesskatten när det gäller bilar som importerats. Eftersom tidsgränsen och förutsättningarna för mervärdesskattefri överlåtelse föreslås motsvara bestämmelserna i bilskattelagen, och eftersom debiteringen i praktiken i allmänhet samtidigt gäller både bilskatt och mervärdesskatt, föreslås att tullverket också sköter uppbörderna i de situationer som avses i 72 e §. En bestämmelse om detta skall ingå i 4 mom.

1.2. Lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatt- och accislagstiftningen

5 §. De specialbestämmelser gällande platsen för överlåtelse av immateriella tjänster som har anknytning till Åland skall tas in i en ny 7 a § i den särskilda lagen. Till följd härav slopas hänvisningen i 5 § till 68 § mervärdesskattelagen.

7 a §. I paragrafen som föreslås bli fogad till lagen ingår de specialbestämmelser gällande platsen för överlåtelse av tele- och immateriella tjänster som har anknytning till Åland.

Försäljningslandet i fråga om teletjänster bestäms numera på grundval av den allmänna bestämmelsen i 64 § mervärdesskattelagen. Teletjänster beskattas i Finland bl.a. då säljaren har ett fast driftställe på Åland, från vilket tjänsten överläts, eller, om tjänsten inte överläts från ett fast driftställe, säljaren har sin hemort på Åland. Om säljaren har etablerat sig i ett land utanför gemenskapen eller i en annan medlemsstat beskattas teletjänsten inte i Finland.

Den nya grundläggande bestämmelse angående försäljningslandet i fråga om teletjänster som förutsätts i rådets dispens gällande teletjänster skall ingå i 68 a § mervärdesskattelagen. Nämnade bestämmelse tillämpas på försäljning av teletjänster mellan tredje länder och Åland på motsvarande sätt som på handel mellan tredje länder och fastlandet. Försäljningen av teletjänster till en köpare som etablerat sig i ett tredje land befrias från finsk skatt. På motsvarande sätt skall teletjänster som ett teleföretag som etablerat sig i ett tredje land sålt till näringsidkare, sammanslutningar eller privat personer som etablerat sig på Åland beskattas i Finland.

Mervärdesskattelagens 68 a § lämpar sig också direkt för försäljningen av teletjänster mellan Åland och övriga medlemsstater i EU än Finland då köparen är en näringsidkare. Försäljningslandet fastställs då på grundval av köparens fasta driftställe eller hemort på motsvarande sätt som i handeln mellan fastlandet och de övriga medlemsstaterna. Försäljningen till en köpare som etablerat sig i en annan medlemsstat befrias från finsk skatt. Försäljningen från en annan medlemsstat till en köpare som etablerat sig på Åland beskattas i Finland så att köparen är skattskyldig.

I 7 a §, som föreslås bli fogad till den särskilda lagen gällande Åland tas in bestämmelser om försäljningslandet i fråga om försäljning av teletjänster mellan Åland och andra medlemsstater i EU än Finland i sådana fall att köparen är någon annan än en näringsidkare.

Paragrafens 1 mom. föreslås gälla situationer då säljarens fasta driftställe, från vilket tjänsten överläts, eller, tjänsten inte överläts

från ett fast driftställe, säljarens hemort finns i en annan medlemsstat än Finland och teletjänsten säljs till en köpare som är etablerad på Åland. Enligt rådets dispens befriar säljarens medlemsstat dylik försäljning från skatt, eftersom Åland är ett tredje område som stannar utanför gemenskapens skatteområde. För att förhindra att försäljningen lämnas obeskattad skall den beskattas i Finland. Enligt 9 § mervärdesskattelagen vore säljaren skattskyldig för dylik försäljning, om köparen är en privat person. En säljare som etablerat sig i en annan medlemsstat måste i detta fall registrera sig i Finland. Om köparen är en juridisk person som inte är näringsidkare, skulle köparen vara skattskyldig för försäljningen.

Paragrafens 2 mom. gäller situationer där säljaren har etablerat sig på Åland och köparen i en annan medlemsstat i EU än Finland. Enligt rådets dispens beskattas köparens medlemsstat dylik försäljning. För att förhindra dubbelbeskattning befrias försäljningen från skatt i Finland.

Dispensen förutsätter inte ändringar i försäljningen av teletjänster mellan Åland och det övriga Finland. I detta hänseende tillämpas fortfarande samma regler som på Finlands interna försäljning.

Enligt lagens 5 § anses landskapet Åland inte höra till Finland vid tillämpningen av den tredje meningen i 68 § 1 mom. mervärdesskattelagen som reglerar överlåtelseplatsen i fråga om immateriella tjänster. Specialbestämmelsen gällande överlåtelseplatsen i fråga om immateriella tjänster skall för tydlighetens skull tas in i förslaget till 7 a § 1 mom. med samma innehåll som motsvarande bestämmelse om teletjänster. Samtidigt skall den skattemässiga behandlingen av immateriella tjänster som säljs till andra än näringsidkare ändras. För närvarande beskattas en sådan tjänst i Finland även då säljaren är ett företag som etablerat sig utanför gemenskapen och köparen har sin hemort på Åland. Enligt den nya bestämmelsen skall beskattningssorten i dessa situationer fastställas på grundval av säljarens fasta driftställe eller hemort på motsvarande sätt som i fråga om en köpare på fastlandet.

24 §. I 131 § mervärdesskattelagen bestäms om återbäring av skatt till vissa företag som bedriver skattefri verksamhet. Enligt 1 mom. 2 punkten gäller rätten till återbäring situationer då finansiella tjänster eller försäkringstjänster säljs till en näringsidkare

och denne varken har hemort eller fast driftställe i gemenskapen eller då försäljningen har direkt samband med varor avsedda att exporteras utanför gemenskapen. Bestämmelsen tillämpas såväl på försäljning som riktar sig från fastlandet som på försäljning från Åland till områden utanför gemenskapen.

Enligt 24 § 2 mom. i den särskilda lagen gällande Åland gäller rätten till återbäring också situationer då finansiella tjänster eller försäkringstjänster säljs på Åland till en näringsidkare som har sin hemort eller sitt fasta driftställe i en annan medlemsstat i EU än Finland. Rätten till återbäring gäller även försäljning som har direkt samband med varuexport mellan Åland och andra medlemsstater i EU än Finland eller mellan fastlandet och Åland.

Regleringen är oklar till den del det är fråga om försäljning på Åland till en näringsidkare som har sitt fasta driftställe eller sin hemort i en annan medlemsstat i EU än Finland. I 24 § 4 mom. fastställs när sådan försäljning av finansiella tjänster och försäkringstjänster som berättigar till återbäring sker på Åland. Bestämmelsen syftar emellertid på platsen för försäljning av finansiella tjänster och försäkringstjänster, vilken fastställs på grundval av köparens hemort eller fasta driftställe.

Det är inte motiverat att bevilja rätt till återbäring för försäljning som sker på Åland till en näringsidkare som etablerat sig i en annan medlemsstat i EU än Finland. Konsekvensen förutsätter att försäljningen till en annan medlemsstat inte blir förmånligare med tanke på det skattemässiga slutresultatet beroende på om försäljningen sker på Åland eller fastlandet. I annat fall skulle regleringen placera de finansiella tjänster och försäkringstjänster som säljs från fastlandet och Åland i en olikvärdig ställning och sålunda förorsaka snedvridningar inom konkurrensen och skattefusk. Om den försäljning som sker på Åland och den som sker på fastlandet skils åt kan detta dessutom leda till svåra praktiska tolknings- och övervakningsproblem. Därför föreslås att paragrafens 2 mom. ändras så, att rätten till återbäring inte tillämpas i sådana situationer då köparen är en näringsidkare som etablerat sig i en annan medlemsstat i EU än Finland ens då försäljningen sker på Åland. Samtidigt skall bestämmelserna i paragrafens 4 mom. utgå som onödiga.

Paragrafens 2 mom. skall också ändras så att finansiella tjänster och försäkringstjänster med anknytning till varor som är avsedda att föras från Åland till en annan medlemsstat än Finland samt mellan Åland och det övriga Finland berättigar till återbäring oberoende av var försäljningen av den finansiella tjänsten eller försäkringstjänsten sker.

I paragrafens 3 mom. ändras hänvisningen med anledning av de föreslagna ändringarna.

25 a §. En ny 25 a § med en bestämmelse om till vilken tid avdragsrätten för införsel till Åland skall hänföras tas in i lagen. Enligt bestämmelsen skall avdragen för införsel mellan Åland och övriga Finland eller till Åland från andra medlemsstater hänföras till den kalendermånad under vilken skyldigheten att betala skatt på den införda varan har uppkommit. Skatten kan i så fall dras av redan under importmånaden. Bestämmelsen skall endast gälla skattskyldiga som är berättigade till periodförtullning.

Även om avdraget kan hänföras redan till importmånaden, skall förutsättningen för själva avdragsrätten liksom tidigare vara att importören i enlighet med 102 a § 2 mom. mervärdesskattelagen har förtullningsbeslutet och därtill hörande handlingar.

Vid import av varor till Åland eller övriga Finland från länder utanför gemenskapen skall avdraget fortsättningsvis med stöd av 141 § 4 punkten mervärdesskattelagen göras under förtullningsmånaden.

26 §. Före paragrafen sätts in en ny mellanrubrik.

2. Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser om verkställigheten av mervärdesskattelagen har utfärdats genom mervärdesskatteförordningen (50/1994). De ändringar som lagförslaget ger upphov till skall göras i mervärdesskatteförordningen.

3. Ikraftträdande

Ändringarna gällande teletjänster borde i enlighet med det uttalande som antecknats i protokollet i samband med rådsbehandlingen träda i kraft den 1 juli 1997. Även de övriga föreslagna ändringarna föreslås träda i kraft vid samma tidpunkt.

Det föreslås att skattefrihet för försäljning till personal vid institutioner inom Europeiska gemenskaperna som är placerade i en annan medlemsstat skall tillämpas retroaktivt

från och med 1995.

Bestämmelsen om tidpunkten för avdraget för skatt på införsel i anslutning till Ålands fiskala gräns skall tillämpas från ingången av mars 1997, då övrig lagstiftning gällande

den fiskala gränsen trädde i kraft.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av mervärdesskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut upphävs i mervärdesskattelagen av den 30 december 1993 (1501/1993) 71 § 7 punkten, sådan den lyder i lag 1767/1995, ändras 1 § 4 mom., 72 d § 3 mom. och 72 e §, dessa lagrum sådana de lyder, 1 § 4 mom. i lag 1216/1994, 72 d § 3 mom. i nämnda lag 1767/1995 och 72 e § i sistnämnda lag och i lag 1468/1994, samt fogas till lagen en ny 68 a § och en ny mellanrubrik före 68 a § samt till 71 §, sådan den lyder i nämnda lagar 1468/1994 och 1767/1995, en ny punkt 10, varvid den nuvarande 10 punkten blir punkt 11 i stället för den punkt 11 som upphävs genom sistnämnda lag, som följer:

1 §

Försäljningen anses inte vara rörelsemässig, om vederlaget för försäljningen är lön som avses i 13 § lagen om förskottsuppbörd (1118/1996).

Teletjänster

68 a §

Bestämmelserna i 68 § tillämpas också på teletjänster.

En teletjänst har dock sålts i Finland även då

1) det fasta driftställe från vilket tjänsten överläts, eller, om den inte överläts från ett fast driftställe, säljarens hemort finns utanför gemenskapen,

2) köparen är någon annan än en näringsidkare, och

3) tjänsten överläts till köparens fasta driftställe i Finland eller, om tjänsten inte överläts till ett fast driftställe, då köparens hemort finns i Finland.

Med teletjänst avses en tjänst som avser förmedling, sändning och mottagning av signaler, text- eller bildmeddelanden, ljudmeddelanden eller data via ledningar, radiovågor, optiskt eller med övriga elektromagnetiska metoder samt beviljande eller över-

föring av rätten att använda en dylik förmedlings-, sändnings- eller mottagningskapasitet.

71 §

Skatt betalas inte på följande slag av försäljning:

10) ovan i 66 a § avsedd gemenskapsintern transport i samband med transporter av varor till eller från Azorerna eller Madeira eller mellan dessa områden,

11) förmedling av varor eller tjänster som med stöd av 58 §, 59 § 4 punkten, 70, 70 b, 71 eller 72 d § säljs skattefritt.

72 d §

Skatt betalas inte på försäljning av varor och tjänster till en i en annan medlemsstat placerad institution inom Europeiska gemenskaperna och dess personal under samma förutsättningar som skattefrihet beviljas i den stat där institutionen är placerad.

72 e §

Skatt betalas inte på försäljning av motorfordon, om köparen har rätt till skattefri import av motsvarande fordon med stöd av 94 § 1 mom. 20 punkten eller rätt till den

tjänsten inte överläts till ett fast driftställe, då köparens hemort finns i en annan medlemsstat.

24 §

Vad som stadgas i 131 § 1 mom. 1 punkten mervärdesskattelagen tillämpas också på verksamhet för vilken skatt inte betalas enligt 8, 10, 12—14 och 16 § i denna lag.

Vad som bestäms i 131 § 1 mom. 2 punkten mervärdesskattelagen tillämpas också på sådan försäljning av finansiella tjänster och försäkringstjänster som har direkt samband med varor som skall föras ut från landskapet Åland till en annan del av Finland eller till en annan medlemsstat eller från en annan del av Finland till landskapet.

Bestämmelserna i 131 § 1 mom. 2 punkten mervärdesskattelagen tillämpas inte när köparen är en näringsidkare med hemort eller fast driftställe i landskapet Åland, om inte försäljningen har direkt samband med varor som skall föras ut ur gemenskapen eller det inte är fråga om sådan försäljning som avses i 2 mom.

Tidsmässigt hänförande

25 a §

Utän hinder av vad som anges i 141 § 4 punkten mervärdesskattelagen, hänförs vid tillämpning av det i 22 § i denna lag avsedda anmälnings- och betalningsförfarandet avdraget för en införd vara till den kalendermånad under vilken skyldigheten att betala skatt på den införda varan har uppkommit.

Särskilda bestämmelser

26 §

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lagen tillämpas på tjänster som har utförts eller tagits i eget bruk efter lagen trätt i kraft.

Lagens 25 a § tillämpas när skyldigheten att betala skatt vid införsel av vara har uppkommit den 1 mars 1997 eller därefter.

Helsingfors den 7 maj 1997

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister Arja Aho

1.

Lag**om ändring av mervärdesskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i mervärdesskattelagen av den 30 december 1993 (1501/1993) 71 § 7 punkten, sådan den lyder i lag 1767/1995,
ändras 1 § 4 mom., 72 d § 3 mom. och 72 e §,
 dessa lagrum sådana de lyder, 1 § 4 mom. i lag 1216/1994, 72 d § 3 mom. i nämnda lag 1767/1995 och 72 e § i sistnämnda lag och i lag 1468/1994, samt
fogas till lagen en ny 68 a § och en ny mellanrubrik före 68 a § samt till 71 §, sådan den lyder i nämnda lagar 1468/1994 och 1767/1995, en ny punkt 10, varvid den nuvarande 10 punkten blir punkt 11 i stället för den punkt 11 som upphävts genom sistnämnda lag, som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

1 §

 Försäljning anses inte vara rörelsemässig, om vederlaget för försäljningen är lön som avses i 4 § lagen om förskottsuppbörd.

 Försäljningen anses inte vara rörelsemässig, om vederlaget för försäljningen är lön som avses i 13 § lagen om förskottsuppbörd (1118/1996).

Teletjänster

68 a §

Bestämmelserna i 68 § tillämpas också på teletjänster.

En teletjänst har dock sålts i Finland även då

1) det fasta driftställe från vilket tjänsten överläts, eller, om den inte överläts från ett fast driftställe, säljarens hemort finns utanför gemenskapen,

2) köparen är någon annan än en näringsidkare, och

3) tjänsten överläts till köparens fasta driftställe i Finland eller, om tjänsten inte överläts till ett fast driftställe, då köparens hemort finns i Finland.

Med teletjänst avses en tjänst som avser förmedling, sändning och mottagning av signaler, text- eller bildmeddelanden, ljudmeddelanden eller data via ledningar, radiovågor, optiskt eller med övriga elektromagnetiska metoder samt beviljande eller överföring av rätten att använda en dylik förmedlings-, sändnings- eller mottagningskapasitet.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

71 §

Skatt betalas inte följande slag av försäljning:

7) försäljning av teletjänster i samband med internationell teletrafik till ett företag eller en sammanslutning som bedriver televerksamhet utlandet,

(7 upphävs)

10) förmedling av varor eller tjänster som med stöd av 58 §, 59 § 4 punkten, 70, 70 b, 71 eller 72 d § säljs skattefritt.

10) ovan i 66 a § avsedd gemenskapsintern transport i samband med transporter av varor till eller från Azorerna eller Madeira eller mellan dessa områden,

11) har upphävts genom lag 1767/1995.

11) förmedling av varor eller tjänster som med stöd av 58 §, 59 § 4 punkten, 70, 70 b, 71 eller 72 d § säljs skattefritt.

72 d §

Skatt betalas inte på försäljning av varor och tjänster till en institution inom Europeiska gemenskaperna som är placerad i en annan medlemsstat under samma förutsättningar som skattefrihet beviljas i den stat där institutionen är placerad.

Skatt betalas inte på försäljning av varor och tjänster till en i en annan medlemsstat placerad institution inom Europeiska gemenskaperna och dess personal under samma förutsättningar som skattefrihet beviljas i den stat där institutionen är placerad.

72 e §

Mom. 1—3 har upphävts genom lag 1767/1995.

Skatt behöver inte betalas på gemenskapssinerna transporter enligt 66 a § i samband med transporter till eller från Azorerna eller Madeira eller mellan dessa områden.

72 e §

Skatt betalas inte på försäljning av motorfordon, om köparen har rätt till skattefri import av motsvarande fordon med stöd av 94 § 1 mom. 20 punkten eller rätt till den återbäring som avses i 129 § 1 mom. Förutsättningarna för skattefrihet skall påvisas så som bestäms genom förordning.

Om köparen av ett fordon som avses i 1 mom. säljer, hyr ut, upplåter utan vederlag eller på annat sätt överlämnar fordonet för att begagnas av någon annan än en till motsvarande skattefritt fordon berättigad innan tre år har förflutit från den dag då fordonet registrerades för ifrågavarande ändamål, skall han betala den skatt från vilken säljaren med stöd av 1 mom. har befriats. Om köparen när han flyttar från Finland innan den föreskrivna tiden har gått ut, här säljer ett fordon som har varit i hans bruk, skall han i skatt betala 1/36 för varje hel eller ofullständig månad som återstår av tiden.

Vad som bestäms i 2 mom. tillämpas också på fordon som förvärvats för ovan i 1 mom. avsett ändamål och för vars del det

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

gemenskapsinterna förvärvet har varit skattefritt. Skatten bestäms då på grundval av den skatt från vilken köparen har befriats i samband med förvärvet.

I fråga om betalning av skatt som avses i 2 och 3 mom., skattemyndigheter, anmälningsskyldighet, fastställande av skatt, förhandsavgörande, sökande av ändring och återbäring av skatt gäller vad som bestäms om bilskatt.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lagen tillämpas, om inte annat bestäms, när en såld vara har levererats eller en tjänst har utförts, när ett gemenskapsinterna förvärvet har gjort eller när en vara eller tjänst har tagits i eget bruk efter att lagen trätt i kraft.

Lagens 72 d § 3 mom. tillämpas när varan har levererats eller tjänsten har utförts den 1 januari 1995 eller därefter.

2.

Lag**om ändring av lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 30 december 1996 om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen (1266/1996) 5 § och 24 § samt

fogas till lagen en ny 7 a, 25 a § och en ny mellanrubrik före 25 a § samt en ny mellanrubrik före 26 § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §

Vid tillämpning av 63, 63 a, 63 b, 63 d och 63 f §§, 64 § 2 mom. och den tredje meningen i 68 § 1 mom. mervärdesskattelagen anses landskapet Åland inte höra till Finland.

5 §

Vid tillämpning av 63, 63 a, 63 b, 63 d och 63 f § samt 64 § 2 mom. anses landskapet Åland inte höra till Finland.

7 a §

Utan hinder av vad som bestäms i 68 och 68 a § mervärdesskattelagen har de tjänster som avses i nämnda paragrafer sålts i Finland även då

1) det fasta driftställe från vilket tjänsten

Gällande lydelse

24 §
 Vad som stadgas i 131 § 1 mom. 1 punkten mervärdesskattelagen tillämpas också på verksamhet för vilken skatt inte betalas enligt 8, 10, 12—14 och 16 §§ i denna lag.
 Vad som stadgas i 131 § 1 mom. 2 punkten mervärdesskattelagen tillämpas också då försäljning i samband med förvärv sker

- 1) i landskapet Åland och köparen är en näringsidkare med varken hemort eller fast driftställe i landskapet Åland eller i någon annan del av landet,
- 2) i landskapet Åland och har direkt samband med varor avsedda att föras ut från landskapet till en annan del av landet eller till en annan medlemsstat, eller sker
- 3) i en annan del av landet och har direkt samband med varor avsedda att föras in till landskapet Åland.

Vad som stadgas i 131 § 1 mom. 2 punkten mervärdesskattelagen tillämpas inte när köparen är en näringsidkare med hemort eller fast driftställe i landskapet Åland eller i en annan del av landet, såvida inte försäljningen har direkt samband med varor som skall föras ut ur gemenskapen eller det inte är fråga om sådan försäljning som avses i mom. 2 eller 3 punkten.
En finansiell tjänst eller försäkringstjänst

Föreslagen lydelse

överläts, eller, om tjänsten inte överläts från ett fast driftställe, säljarens hemort finns i en annan medlemsstat,

- 2) köparen är någon annan än en näringsidkare, och
- 3) tjänsten överläts till köparens fasta driftställe i landskapet Åland eller, om tjänsten inte överläts till ett fast driftställe, då köparens hemort finns i landskapet Åland.

Utan hinder av vad som bestäms i 68 § har en teletjänst sålts utomlands då

- 1) det fasta driftställe från vilket tjänsten överläts, eller, om tjänsten inte överläts från ett fast driftställe, säljarens hemort finns i landskapet Åland, och
- 2) köparen är någon annan än en näringsidkare, och
- 3) tjänsten överläts till köparens fasta driftställe i en annan medlemsstat eller, om tjänsten inte överläts till ett fast driftställe, då köparens hemort finns i en annan medlemsstat.

24 §
 Vad som stadgas i 131 § 1 mom. 1 punkten mervärdesskattelagen tillämpas också på verksamhet för vilken skatt inte betalas enligt 8, 10, 12—14 och 16 § i denna lag.
 Vad som bestäms i 131 § 1 mom. 2 punkten mervärdesskattelagen tillämpas också på sådan försäljning av finansiella tjänster och försäkringstjänster som har direkt samband med varor som skall föras ut från landskapet Åland till en annan del av Finland eller till en annan medlemsstat eller från en annan del av Finland till landskapet.

Bestämmelserna i 131 § 1 mom. 2 punkten mervärdesskattelagen tillämpas inte när köparen är en näringsidkare med hemort eller fast driftställe i landskapet Åland, om inte försäljningen direkt har samband med varor som skall föras ut ur gemenskapen eller det inte är fråga om sådan försäljning som avses i 2 mom.

Gällande lydelse

har sålts i landskapet Åland då tjänsten med tillämpning av regeln i 68 § mervärdesskattelagen och i 5 § i denna lag skulle ha sålts i landskapet.

Föreslagen lydelse

Tidsmässigt hänförande

25 a §

Utan hinder av vad som anges i 141 § 4 punkten mervärdesskattelagen, hänförs vidtillämpning av det i 22 § i denna lag avsedda anmälnings- och betalningsförfarandet avdraget för en införd vara till den kalendermånad under vilken skyldigheten att betala skatt på den införda varan har uppkommit.

Särskilda bestämmelser

26 §

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lagen tillämpas på tjänster som har utförts eller tagits i eget bruk efter lagen trätt i kraft.

Lagens 25 a § tillämpas när skyldigheten att betala skatt vid införsel av vara har uppkommit den 1 mars 1997 eller därefter.

